

1865-11-10

AFSENDER

Janus la Cour

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Rom

Omtalte personer:
Susette Cathrine Holten
Janus la Cour
Gottfred Rump
Joakim Skovgaard
Niels Skovgaard
P.C. Skovgaard
C.F. Aagaard

Arkivplacering:
Mappe 11 nr. 11 a-b

DOKUMENTINDHOLD

Janus la Cour fortæller om sin rejse og sine arbejder i Italien. Han har blandt andet melet i Sabinerbjergene og i Ariccia.

TRANSSKRIFTION

Gode Hr. Skovgaard!

De har maaskee hørt lidt om at jeg istedetfor at rejse fra Paris til Middelhavet gjorde en lille Tour ned i Pyrenæerne, først til en lille By ved Foden af dem, hvor jeg malede et Par Studier, men da Vejret var meget ustadigt og regnfuldt længtes jeg efter at komme til et stadigere Himmelstrøg, men først gjorde jeg imidlertid en Fodtur paa en halv Snees Dage rigtig ind i Bjergene. Det var smukke Dage, selv om de ogsaa vare lidt vel vaade og graa, og især havde jeg en dejlig Dag oppe paa en stor Höjslette medens Skyerne væltede sig omkring mig og jøge hen over de mørke Granskove, somtid naar de skiltes ad saa jeg de høje Bjerge lyse

-2-

og klare, men Motivet holdt sig kun kort, Skyerne trak sig sammen og Alt blev graat, jeg fik derfor kun tegnet lidt med Vandfarve. Jeg fik stor Lyst til at male denne Dag, jo mere jeg tænkte derpaa, jo stærkere blev Lysten dertil, rigtignok var jeg nødt til at male efter det flygtige men mægtige Indtryk, men derved blev Opfordringen til at samle Alt om den ene bestemte Tanke eller Stemning, stærkere, og det kunde maaskee ogsaa være godt nok at rive sig lidt løs. Det er da ogsaa blevet Vinterens Hovedarbejde, men hvorvidt jeg kan faa det færdigt saadan det kan komme hjem til Udstillingen, det ved jeg ikke rigtigt, men jeg haaber det dog. Først i August rejste jeg til Nizza og her saa jeg da Sydens nøgne, døde og lidt farveløse Steenmasser, men

-3-

tillige Sydens yppige Plantevækst især var her dejlige Oliventræer. Ogsaa her malede jeg et par Studier, men det er strengt at vide sig saa nær Rom, især naar man er lidt ene og træt, uden at rejse dertil, og jeg tog derfor en Ugestid her fra Nizza langs med den dejlige Kyst over Genua, Spezzia og Livorno, hvor jeg gjorde en lille Visit for Consulen, da jeg maaskee kunde høre der, at Alt var vel i Rosenvænget, men han var ikke hjemme, til Romastaden. Jeg begyndte naturligvis straks med at gaa paa Gallerierne og paa Vaticanet, men da jeg haaber at have Tiden for mig tager jeg det ikke saa hastigt, som i Paris, og der gik ikke mange Dage før jeg maatte ud at gjøre Campagnen et Besøg. Vi fik smukt Veir i flere Dage, med store Skymotiver, der kom frem i den varme Middagsstund, der laa saadan et Lys og Glands over Bjergene,

-4-

især over Sabbinerne; jeg har malet et Billede derude fra, det er næsten færdigt. Ogsaa i Arriccia har jeg været en Del af Oktober, da jeg længtes efter at male lidt mere ude, end denne urolige Sommer har givet mig Tid til. Ja Italien er jo nok et dejligt Land, om der ogsaa er meget som man havde tænkt sig anderledes og hvorved man let föler sig skuffet. I de förste Dage kunde jeg ikke rigtig finde mig tilrette hernede, og da jeg er af en hidsig og hæsblæsende Natur, frygtede jeg næsten for at jeg ikke rigtig kunde finde noget Motiv, Forholdet har nu imidlertid forandret sig, der vælte snarere nu formange Motiver ind, det löber let lidt rundt, naar hertil kommer Alt det Nye jeg seer paa Gallerier og Samlinger, og som ofte drager Tanker andetsteds hen. Jeg har saaledes egentlig nok at bestille, men det gör mig da ogsaa somtid saa

-5-

træt, at jeg Intet kan gjøre, og da kommer Længselen efter Hjemmet stærkest frem. At faa Tiden rigtig inddelt saaledes at jeg baade kan komme paa Gallerier og faa arbejdet hjemme, volder mig ogsaa nogle Bryderier, men det er dog igunden et öjeblikkeligt ondt Lune eller en Slags Træthed som dikterer mig disse Linier, jeg har det forresten godt, der og dog ligesom Noget i Luften som giver større Arbejdslyst, og Tanken højere Flugt. Det vilde blive vel vidtlöftigt at nævne Alt det Store i Kunsten som her er at see, men naar jeg er i Vaticanet da have mine Been störst Lyst til at före mig op i Stanzerne, og naar jeg er i Palazzo Doria, da ender jeg ogsaa gjerne ligeoverfor Claudes to dejlige store Billeder, disse to Billeder, overgaa jo rigtignok Alt hvad jeg saa af ham i Paris, en saa fin Nuancering i Stemningen, hvilket jeg skal give Fortrinnet

-6-

ved jeg ikke rigtigt, jeg tror næsten det saakaldte Apollotempel. Jeg kan hilse fra Sonne jeg seer ham daglig og i det hele taget er vi Danske meget sammen ved Maaltiderne og om Aftenen i Foreningen. At Billedhugger Schjerbæk gik saa pludseligt bort, gjorde os Alle meget Ondt, han var et saa elskværdigt Menneske og en saa ærlig Ven, og i hans rigtignok ufuldendte Arbejde syntes mig der er saa meget smukt og dygtigt. Vil de nu hilse Alle derhjemme, Prof. Marstrand, Rump, Aagard [?] og vær de og deres Familie hjerteligt hilsede af deres hengivne, med Höjagtelse Janus La Cour.

Vil de ogsaa hilse Zacho, og skulde de engang faa Lyst til at sende et Par Ord hened, da vilde det glæde mig meget og under Consul Bravo´s Adresse finder det mig nok. Der er nok to drenge som holde Födselsdag i denne Tid vil de önske dem til Lykke, og vil de give Tullebassen et ekstra

Kys fra mig.

Rom 10. Novbr - 1865.

Gæd for Skovgaard!

De for maatte først lidt om at jeg
istandsat at rejse fra Paris til Middell,
saaat gjorde en lille tour ned i Pyreneer-
ne, først til en lille by ved foden af
den, hvor jeg maatte at for Studier,
men da Brevet var meget ustadigt og ugen-
fældt længtes jeg efter at komme til
at sadige hjemmestad, men først
gjorde jeg imidlertid en kort tur gaa om
fals Dens Dage rigtig ind i Lyngene.
Det var fineste Dage, selv om de agtæn-
somme lidt vil være og gaa, og især fandt
jeg en rigtig dag agtænksomme og stor forstæ-
de, men det skete sig om det jeg omkring den
jage for om den lille Granskov, som tid
naar de skiltes at for jeg de for Lyngene lige

og klav, men Motivet faldt sig kun
hurt, Olykken trok sig sammen og alt
blev godt, jeg fik derfor kun begyndt
lidt mindre Vandskær. Jeg fik efter Lyd
til at male denne Dag, jo mere jeg tænkt
te dog, jo stærkere blev Lyden indtil,
vigtig nok var jeg nødt til at male efter
det flygtige men magtige Lyd, men
derved blev Ophævelsen til at samle
alt om den ene bestemt Længde alle
Hemming, stærkere, og det kunde næsten
og jeg var godt nok at vinde sig lidt løs.
Det var da også blevet Vindens Jomfruer.
Bjerg, men forsvandt jeg kun for det første
fordan det kun komme frem til Udfald,
Længde, det var jeg ikke rigtig, men jeg
samlte det dog. Forst i Angest rigtig
til Nizza og for jeg da Tydne næsten,
died og lidt færdigste Himmels, men

hellige Tydne gyldige Rættigheder, især
var for dygtige Olykkens. Og jeg for mig
bede jeg at for Studier, men det var strengt
at ved jeg for mig selv, især var man
er lidt mere og trod, uden at være indtil,
og jeg tog derfor en Uge til for fra Nizza
Længde med den dygtige Tydne om Genova,
Spezia og Livorno, for jeg gjorde en lille
Bisitt for Consulen, da jeg næsten kun
de for, der, at alt var vel i Rasthuset,
men jeg var ikke færdig, til Roma
stod. Jeg begjære naturligvis Strøget med
at gaa gaa Gallerierne og gaa Hæderne,
men da jeg saab at jeg kunde for mig, da
gik jeg det ikke for sigtigt, for i Paris,
og der gik ikke mange Dage for jeg maatte
ud at gaa Campagneren at Længde. Vi fik
smukt Bør i flere Dage, med flere Olykkens
var, der kom frem i den varme Middagsstund,
dolede foruden at Lys og Glæde om Længde,

ifør en Dablinum; jys for malet et Lilla.
de drønde fra, det er næsten ferdigt. Ogsaa
i Arrecia for jys noget en Del af Oktober,
da jys længtes efter at male lidt mere
ind, end disse urolige Damer for givst
mig tid til. Ja Italien er jo nok et
dygtigt Land, men der ogsaa er meget som
man faar tænkt sig andelende og prøvet
man let følger sig skuffet. For før
for Dags kunde jys ikke rigtig finde
mig tilrette for, og da jys er af en
sidsig og jofløbsind Natur, prøvte
jys noget for at jys ikke rigtig kunde
finde noget Motiv, forfaldt for nu imid.
Endtind forandret sig, der vilde fornuen nu
for mange Motiver ind, det lader det lidt
vært, naar fortil kommer Alt det Nye
jys for de Gallier og Daulinger, og
som efter Dags tanken andelende for.
Jys for faaldes egentlig nok at lertilte,
men det gjør mig da ogsaa fortilt for

trost, at jys Fædet kan gjøres, og da kommer
Lougjelen efter hjemmet og storket foran.
Al faa Eiden rigtig inddelt faalder at jys
boade kan komme gaa Gallen og faa
ovrigt hjemmet, valde mig ogsaa nogle Løj
Reise, men det er des igennem et ajallikke
ligt andt Læs eller en Klego Eoofed som
diktene mig disse Linier, jys for det
forresten godt, der er des ligesom Næst:
Læstene som jyske Ligesom storer Arbeid,
lyst, og Læstene jyske Læst. At vilde
blive vel vidtlæftigt et uovne Allet det Næst
i Kæstene som for et jys, men naar
jys er i Deticant da for mine Læs
stort Læst til et for mig og i Hæstene,
og naar jys er i Palazzo Doria, da andt
jys ogsaa gjennem Ligesom Læst to
dilige store Læstene, disse to Læstene
ansaa jo vigtigere Allet for jys for et for
i Paris, men for mine Næstene. Hæstene
minne, hvilket jys skel jyske Læstene

end jeg ikke rigtigt, jeg tror næsten det saa.
Kaldte Agallotungel. Jeg kan hjælpe fra
Danne jeg for som Daglig og i det hele
taget er vi danske meget sammen
und Maaltiderne og om Aftenen i Tæmning
et Lillendfjænger Schjærbok gift fra blødder
bort, gjordt og alle meget godt, som var
et saa rødt og rødt Marmoset og en saa rød
uden, og i dens vigtigste indfødslands Bøger.
De hjulpe mig de er saa meget frisk
og dygtigt. Vil de nu hjælpe alle Dufjænger
frisk: Marstrand, Rump, Cayano og og var
de og dens Familien høsteligst hjælpe af
Dens frugter, med højeste
Sæns la Car.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 11 Nr. 11 B

Vil de ogsaa hjælpe Fæder, og skulde de
næsten saa Ligt til et friskt et for det
friskt, da vilde det gløde mig meget og
under Causæl Bravo's Løstest friskt det
mig nok. De er nok de mange som fæder
fæder: Dens end vil de ønske dem til Lykke,
og vil de give Løstest at agte Kjø fra
mig.